



Република Србија  
АПЕЛАЦИОНИ  
СУД У БЕОГРАДУ  
ГжЗ 242/22  
29.6.2022. године  
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Ирене Трифуновић Радуловић и Јасне Беловић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Бранко Јовановић, адвокат из Београда, Краља Милана 29, против тужених “Српски покрет Двери” Београд, Вишеградска 6-1/14, чији пуномоћник Огњен Ђурић, адвокат из Београда, Булевар краља Александра 43/6 и “Фактор Плус Медија” д.о.о. Београд, Таковска 49а, чији је пуномоћник Лазар Савковић, адвокат из Чачка, Бате Јанковића 37, ради накнаде штете, решавајући о жалби туженог “Фактор плус медија” д.о.о. Београд изјављеној против решења о трошковима поступка садржаном у ставу трећем изреке решења Вишег суда у Београду ПЗ 562/21 од 04.02.2022. године и о жалби тужиоца изјављеној против решења истог суда ПЗ 562/21 од 24.03.2022. године, у седници одржаној 29.06.2022. године, донео је

### РЕШЕЊЕ

**ПОТВРЂУЈЕ СЕ** решење Вишег суда у Београду ПЗ 562/21 од 04.02.2022. године и **ОДБИЈАЈУ**, као неосноване, жалбе тужиоца и туженог “Фактор плус медија” д.о.о. Београд.

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснована, жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Београду ПЗ 562/21 од 24.03.2022. године.

**ОДБИЈА СЕ** као неоснован захтев туженог “Фактор плус медија” д.о.о. Београд за накнаду трошкова другостепеног поступка.

### Образложење

Решењем Вишег суда у Београду ПЗ 562/21 од 04.02.2022. године, ставом првим изреке, одлучено је да се сматра да је тужба тужиоца повучена.

Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом “Српски покрет Двери” Београд на име трошкова парничног поступка исплати износ од 52.500,00 динара.

Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом “Фактор плус медија” д.о.о. Београд на име трошкова парничног поступка исплати износ од 110.800,00 динара.

Тужилац и тужени “Фактор плус медија” д.о.о. Београд су против наведеног решења од 04.02.2022. године благовремено изјавили жалбе, тужилац побија решење у целисти, а тужени “Фактор плус медија” д.о.о. Београд у ставу трећем изреке, због битних повреда поступка.

Решењем Вишег суда у Београду ПЗ 562/21 од 24.03.2022. године не дозвољава се враћање у пређашње стање предложено у поднеску пуномоћника тужиоца од 18.03.2020. године.

Против наведеног решења од 24.03.2022. године благовремену жалбу је изјавио тужилац из свих законом предвиђених разлога.

Апелациони суд у Београду испитао је побијана решења у смислу члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку и нашао да су жалбе неосноване.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1 2,3,5,7. и 9. ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП јер је, супротно наводима жалби, изрека побијаних решења разумљива, а разлози о битним чињеницама јасни и потпуни.

Правилно је првостепени суд, супротно жалбеним наводима, донео одлуку у побијаним решењима из разлога како је то наведено у образложењима решења, те се овај суд позива на наведена образложења и прихвата их у потпуности.

Првостепени суд је побијаним решењем од 04.02.2022. године констатовао да се сматра да је тужба тужиоца повучена, с обзиром да тужилац није приступио на заказано рочиште, нити је свој изостанак оправдао, те како су пуномоћници тужених одбили да расправљају, првостепени суд утврдио да су, у конкретном случају, испуњени услови предвиђени одредбом члана 311. став 2. ЗПП, те обавезао тужиоца да туженима накнади трошкове спора применом члана 157. став 1 и члана 154. и 163. ЗПП.

Правилно је првостепени суд, супротно жалбеним наводима тужиоца, закључио да су, у конкретном случају, испуњени услови за наступање законске претоставке повлачења тужбе у овој парници, како је то прописано одредбама члана 311. став 2. ЗПП. Према стању у предмету, тужилац је у овој парници имао пуномоћника Мишу Петровског, адвоката из Београда (пуномоћје достављено првостепеном суду 06.02.2020. године) и наведени адвокат је уредно примио позив за рочиште 04.02.2022. године, али за тужиоца на наведено рочиште није нико приступио, нити је изостанак оправдан, те како су тужени одбили да расправљају, правилно је у таквој процесној ситуацији донето решење од 04.02.2022. године.

Правилно је првостепени суд, супротно жалбеним наводима туженог “Фактор плус медија” д.о.о. Београд, ставом трећим наведеног решења од 02.04.2022. године обавезао тужиоца да овом туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 110.800,00 динара, налазећи да је наведени тужени имао нужне трошкове за: састав одговора на тужбу у износу од 9.000,00 динара, састав три жалбе у износу од по 18.000,00 динара, приступ на два одржана рочишта у износу од по 10.500,00 динара, приступ на два неодржана рочишта износ од по 6.000,00 динара и трошак судске таксе на одговор на тужбу у износу од 14.800,00 динара, све укупно 110.800,00 динара, а одмерено према вредности предмета спора, применом Адвокатске тарифе важеће у време доношења одлуке и члана 157. став 1, члана 154. у вези са чланом 163. ЗПП. При томе је првостепени суд имао у виду да је поднет и захтев за накнаду трошкова превоза пуномоћника сопственим возилом, али је нашао да се овом захтеву не може удовољити из разлога што суд приликом одлучивања о накнади трошкова поступка узима у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице, а како је тужени “Фактор плус медија” д.о.о. Београд, у конкретном случају, био у могућности да ангажује пуномоћника из реда адвоката према седишту Вишег суда у Београду, где је и седиште овог туженог, првостепени суд закључује да тражени трошкови превоза сопственим аутомобилом, у конкретном случају, не спадају у нужне трошкове парничног поступка које је у обавези да накнади противна страна. Поред тога, тужени “Фактор плус медија” д.о.о. Београд није доставио ни доказ у виду очитане саобраћајне дозволе за регистровано возило на име адвоката, нити друге подобне доказе о томе да је овај трошак заиста и постојао, с обзиром да према члану 8 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, адвокату накнада припада само за стварне трошкове.

Без утицаја на правилност наведене одлуке о трошковима поступка су жалбени наводи туженог “Фактор плус медија” д.о.о. Београд којима се позива на на одредбе члана 2. Закона о адвокатури и члана 67. Устава РС и члана 8. и 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, указујући да је апсолутно право странке да ангажује адвоката по сопственом избору, сматрајући да је погрешно становиште првостепеног суда да је могао ангажовати адвоката једино из Београда. Наиме, тачно је да свака од странака има право да ангажује адвоката по сопственом нахођењу, а у смислу одредаба члана 2. Закона о адвокатури. Међутим, Закон о парничном поступку у члану 154. прописује да се приликом одлучивања о трошковима поступка досуђују само нужни трошкови. Имајући у виду да нужни трошкови, у конкретном случају, нису и трошкови превоза адвоката из Чачка у Београд, правилно је првостепени суд закључио да туженом “Фактор плус медија” д.о.о. Београд не припадају и предметни трошкови, с обзиром да је противна странка, која је изгубила спор, дужна да сагласно члану 154. ЗПП накнади само нужне трошкове, а то су трошкови адвоката из седишта суда, које је уједно и седиште туженог “Фактор плус медија” д.о.о. Београд (овај тужени био у могућности да ангажује адвоката из Београда), а сви трошкове који нису нужни за вођење парнице падају на терет странке која их је имала.

Првостепени суд је побијано решење од 24.03.2022. године, којим се не дозвољава враћање у пређашње стање због пропуштеног рочишта 04.02.2022. године, одлучујући о предлогу пуномоћника тужиоца од 18.03.2022. године, донео из разлога што је утврдио да је пуномоћник тужиоца Миша Петровски, уредно позван, пропустио да приступи на рочиште за главну расправу, које је било заказано за 04.02.2022. године,

а свој изостанак није оправдао. Првостепени суд утврђује да је, након што је предмет враћен из Апелационог суда у Београду и доношења одлуке по раније изјављеној жалби, заказано рочиште за главну расправу 04.02.2022. године, дата наредба да се уз позиве пуномоћницима парничних странака достави и одлука Апелационог суда у Београду ГжЗ 23/21 од 01.09.2021. године. Позив за наведено рочиште и означена другостепена одлука достављени су пуномоћнику тужиоца адвокату Миши Петровском 01.12.2021. године (потписана повратница). Првостепени суд утврђује да у предмету нема поднеска новоангажованих пуномоћника тужиоца – Илије Дражића, Бранка Јовановића и др. адвоката из адвокатског оргачког друштва “Дражић, Беатовић&Стојић” из Београда, од 04.01.2022. године, којим се обавештава суд о опозиву пуномоћја адвокату Миши Петровском и новоангажованим пуномоћницима и који је приложен као доказ уз предлог за враћање у пређашње стање. Пуномоћје за заступање тужиоца од стране Мише Петровског је достављено 06.02.2020. године, а о опозиву истог суд није имао сазнања све до подношења предлога за враћање у пређашње стање. Првостепени суд налази да је достављање позива за рочиште заказано за 04.02.2022. године извршено у свему у складу са одредбама ЗПП. Наводи из предлога да је адвокату Миши Петровском опозвано пуномоћје још 29.11.2021. године, не могу бити од утицаја на другачији став суда, имајући у виду да опозив, односно отказ пуномоћја, мора да се саопшти суду пред којим се води поступак у писаном облику или усмено на записник јер оно производи дејство за противну странку од часа када јој је саопштено (члан 92. ЗПП), а што је, у конкретном случају, очигледно пропуштено да се учини, па се достављање, пре свега, позива за рочиште заказано за 04.02.2022. године има сматрати уредном доставом писмена тужиоцу, закључује првостепени суд. Тужилац је тај који је опозвао пуномоћје адвокату Миши Петровском, дакле, не ради се о отказу пуномоћја датом тужиоцу од стране адвоката, у ком би случају дужност обавештавања суда била на пуномоћнику (члан 92. став 3. ЗПП), па је у складу са чланом 92. став 2. ЗПП на тужиоцу била и обавеза да истовремено о опозиву обавести суд јер у супротном сноси последице пропуштања, у овом случају, да се доставом позива за рочиште заказано за 04.02.2022. године адвокату Миши Петровском, има сматрати да је тужилац уредно позван. По налажењу првостепеног суда, овакав начин позивања тужиоца био је у складу са одредбама ЗПП и сматра се уредним позивањем, чак и у случају да је суд обавештен о опозиву пуномоћја 04.01.2022. године, када је по наводима и доказима из предлога за враћање у пређашње стање, обавештење послато суду препорученом пошиљком, с обзиром на то да је позив за рочиште заказано за 04.02.2022. године достављено пуномоћнику тужиоца адвокату Миши Петровском још 01.12.2021. године, дакле пре него што је суд, по наводима тужиоца, био обавештен о опозиву. Поред наведеног, првостепени суд је указао и да је термин заказаног рочишта забележен и у АПВ програму о кретању предмета и био доступан и преко судског портала. Из наведених разлога, првостепени суд је оценио да није постојао оправдан разлог за пропуштање означеног рочишта, па је на основу члана 113. став 3. у вези члана 109. став 1. ЗПП одлучио као у изреци решења од 24.03.2022. године

Правилно је првостепени суд, супротно жалбеним наводима тужиоца, побијаним решењем од 24.03.2022. године одлучио када није дозволио враћање у пређашње стање предложено у поднеску пуномоћника тужиоца од 18.03.2022. године због пропуштеног рочишта 04.02.2022. године. Наиме, према стању у предмету, а што је првостепени суд утврдио у побијаном решењу, ранијем пуномоћнику тужиоца Миши Петровском је

позив за рочиште за главну расправу заказано за 04.02.2022. године уредно уручено 01.12.2021. године, па су у конкретном случају, били испуњени услови за одржавање истог, које није одржано, а из разлога што пуномоћник тужиоца није приступио, а пуномоћници тужених нису хтели да се упусте у расправљање. Однос између тужиоца и његовог пуномоћника, који је уредно примио позив за наведено рочиште, није од утицаја на наступање законске презумпције из члана 311. став 2. ЗПП. Околност да је у међувремену, пре 04.02.2022. године, тужилац отказао пуномоћје адвокату (тужилац наводи да је 04.01.2022. године о отказу пуномоћја адвокату обавестио суд, који адвокат је уредно примио позив за рочиште у време, када о отказу суд још није био обавештен) је однос између тужиоца и његовог пуномоћника, независан од поступања суда у ситуацији када је према стању у предмету тужилац, као странка у поступку, на наведено рочиште био уредно позван, те разлози, које тужилац наводи као разлоге пропуштања рочишта, у конкретном случају, се не могу сматрати оправданим.

Остали жалбени наводи тужиоца и туженог “Фактор Плус Медија” д.о.о. Београд нису од утицаја на донете одлуке, па исти нису посебно образлагани.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом и другом изреке применом члана 401. тачка 2. ЗПП.

Како тужени “Фактор Плус Медија” д.о.о. Београд није успео у жалбеном поступку, постављен захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен, као неоснован, применом члана 165. став 1. ЗПП и одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија  
Меланија Сантовац,с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Јасмина Ђокић